

EDO BRUNNER

ZWEVENDE CITROËN

Edo Brunner kent Citroën nog van de DS en CX, een C6 zag hij tot nu toe alleen voorbij rijden. Deze maand mag hij er zelf in zweven

HET IS ALWEER HEEL LANG GELEDEN dat ik in een heuse Citroën heb gereden. De laatste keer was toen ik begin jaren negentig, heel listig, mijn OV-studentenkaart misbruikte door, bij een niet nader te noemen leasebedrijf, leasebakken van en naar klanten transporteerde. Het was toen een CX Break (kombi, voor de *German lovers*). De CX was de laatste der echte Citroëns. Die kwam na het succes van de wonderschone DS (Snoek), die wat mij betreft gewoon weer gemaakt mag gaan worden – maar dan met de huidige technologie waardoor-ie volgroei zal zijn en met recht de mooiste betaalbare auto van de wereldgeschiedenis mag worden genoemd.

De CX was generaties lang het vlaggenschip van de Franse Eendenbouwers, met als mooiste de iets verlengde GTI Limousine. Een fantastische, fantoomachtige verschijning. Na de CX was het de XM die de legende moest voortzetten en met zijn hoekige, eigenwijze vormgeving in een tijd dat alle andere autobouwers rondere en gestroomlijnder eenheidsworsten ontwierpen, kwam de XM een heel eind in de richting. Je vond 'm te gek of je haatte 'm. Ik vind dat je beter iets kunt maken dat omstreden is dan iets in elkaar te zetten dat iedereen wel aardig vindt. Net als bij kunst, film en tv.

Deze maand dan de C6. Sinds zijn introductie, een jaartje of vier geleden, was ik al heel blij met de vormgeving. Wederom is Citroën in staat geweest om een auto te maken die, als het gaat om styling en design, met geen enkele andere auto te vergelijken is. Niet iets zoals bijvoorbeeld de totaal mislukte, lelijkste Renault van allemaal die ze de Vel Satis noemen, het voormalige paradepaardje van Renault. De opvolger van de dikke doch zeer comfortabele Renault 25 en daarna de ineens zo maffe Safrane. Dat waren de limo's van Renault die ooit hadden moeten wedijveren met dikke Duitsers. Oké, de Vel Satis is een heel bijzondere auto maar, mijn god, wat een mis-

baksel is dat. Ik hoop dat ze bij Renault heel erg hun best doen om snel weer eens een mooie vaandeldrager te ontwerpen. Als het gaat om omstreden zijn, dan is de Vel Satis dat absoluut niet. Die bak is gewoon zo verschrikkelijk lelijk dat daar nooit een meningsverschil over kan zijn. Die koets is het bewijs dat je over smaak niet kan twisten.

Terug. Nu is er dan deze magnifieke C6. Laten we helder houden dat ik een klein zwak voor Franse auto's heb. Ik rijd al bijna twee decennia in een Renaultje 4 GTL, maar voor het echte werk ben ik al jaren een moffenhoer. (Kaal was ik van mezelf al.) Ik placht altijd te zeggen dat de mensen die echt geld hebben in Franse

drieliter diesel een heerlijke, echt lekkere, als vanouds Frans geveerde reislimo is. Ik had al eens eerder een dieselauto mee, de Mercedes CLS 350. Ik weet dat ik nu veel vijanden ga maken want deze Citroën rijdt heel anders, maar hij is eigenlijk veel comfortabeler dan zo'n Mercedes. Je zweeft over het asfalt, kinderkopjes kom maar op!

Die zeslinder diesel met een slordige 240 pk spint als een naaimachientje. Op de snelweg heb je gewoon niet in de gaten dat je 160 rijdt. Je hebt het gevoel dat je over de weg zweeft zonder het contact met de weg en controle over deze machine te verliezen. Echt super relaxed en onwijs ontspannen tetter je zo naar

'Het zou toch fantastisch zijn als je net Duitse bolide zeker wist dat-ie na vier nog zeker tien jaar meekan in het occa

auto's rijden. Niet omdat ze zo duur zijn in aanschaf, maar wel als je houdt van een stukje kapitaalvernietigingsgebeuren jouw kant uit, en als je het leuk vindt dat de monteurs van je eigen garage gek worden van de elektronische afwijkingen in je instrumentenpaneel, en dat elke keer je dashboard eruit moet als je je asbak wilt leegmaken. Dán moet je lekker een Fransos kopen

Mensen die van duurzame, degelijke, betrouwbare, onderhoudsarme en goedkope bolides houden kopen iets Duits. Het is niet anders. Dus hierbij is het misverstand over 'goedkope' Franse auto's de wereld uit: dikke Duitse karren zijn op de keper beschouwd voordeliger dan Franse auto's, zeker als je ze koopt met de kop eraf.

Dat is niet belangrijk nu. Wat wel belangrijk is, is dat de C6 met nieuwe

Zuid-Frankrijk met dit ding. Als je dat met een dikke Duitser doet, staat je rug-gengraat stijf en zijn je nieren enigszins verstuiterd. Deze bolide is een genot om in te hangen. Prachtige lijnen aan de buitenkant en gewaagde, afwijkende styling van binnen.

Oké, er zijn wel een paar dingetjes raar en anders. Heel jammer is het dat waar de C6 soepel en onnavolgbaar over de weg zoeft, de aloude Franse stoelen een stuk minder comfortabel zijn. Ik vind het vreemd dat ik de stoelen niet lager kan zetten. Het is alsof je op een gewone keukenstoel zit, zo hoog zit je. Ook kan ik mijn benen niet strekken. Nou kun je dat natuurlijk altijd onderweg doen bij een pitstop, maar het is wel jammer.

De beruchte Franse interieurrammel heb ik echter niet gehoord, alleen de

achterklep waaronder een heel riante kofferruimte schuil gaat, klinkt nogal plastic-klepperig als je hem dichtklapt. Dat zal het uitklapbare spoilerletje wel zijn dat erin verstopt zit.

Ook vind ik het suf dat het zonnescherm achter op de hoedenplank niet elektrisch te bedienen is en dat ik onder het rijden niet bij het knopje kon om de hoofdsteunen te verstellen. In wat voor bochten ik mijn armen en lichaam ook kronkelde, het lukte niet. Uiteindelijk moest mijn bijrijder helemaal met zijn arm achterlangs de leuning om daar onder de hoofdsteun het knopje te beroeren om de verstelmogelijkheid te ontgrendelen. Enfin: dat kan beter.

als met menig jaar trouwe dienst sioncircuit'

Het is jammer dat ik na vijf dagen natuurlijk geen idee heb hoe zo'n auto zich op de lange duur houdt. Of er weer rammeltjes komen als de nieuwigheid eraf is? Of de elektronica niet gaat etteren, of de hydroliek blijft functioneren, of de veerbollen het houden? Het zou toch fantastisch zijn als je net als met menig Duitse bolide zeker wist dat-ie na vier jaar trouwe dienst nog zeker tien jaar meekan in het occasioncircuit. Als dat zo is, dan denk ik dat ik voor het eerst sinds lang weer eens een Fransman op mijn *shortlist* van potentiële auto's die ik wil kopen toevoeg, als mijn huidige vervoer aan vervanging toe is. En dat andere, minder rijke mensen ook kunnen genieten van deze ontspannen Bourgondiër die eigenlijk ook helemaal niet zo heel veel drinkt.

